

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS
2005 m. birželio 7 d.*

Byloje T-303/03

Lidl Stiftung & Co. KG, įsteigta Neckarsulm (Vokietija), atstovaujama advokato
P. Groß,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT),
atstovaujamą U. Pfléghar ir G. Schneider,

atsakovę,

* Proceso kalba: vokiečių.

dalyvaujant kitai VRDT apeliacinėje taryboje vykusios procedūros šaliai, įstojusiai į bylą Pirmosios instancijos teisme,

REWE-Zentral AG, įsteigta Kelne (Vokietija), iš pradžių atstovaujama advokato M. Kinkeldey, vėliau advokatų M. Kinkeldey ir C. Schmitt,

dėl ieškinio dėl 2003 m. birželio 30 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 408/2002-1), susijusio su nacionalinio prekių ženklo SOLEVITA savininko protestu dėl žodinio Bendrijos prekių ženklo „Salvita“ įregistravimo,

EUROPOS BENDRIJŲ PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS
(penktoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Vilaras, teisėjai F. Dehousse ir D. Šváby,

kancleris H. Jung,

susipažinęs su ieškiniu, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2003 m. rugsėjo 4 d.,

susipažinęs su VRDT atsakymu į ieškinį, kurį Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. sausio 16 d.,

susipažinęs su įstojusios į bylą šalies paaiškinimais, kuriuos Pirmosios instancijos teismo kanceliarija gavo 2004 m. sausio 16 d.,

įvykus 2004 m. lapkričio 30 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 1997 m. rugpjūčio 14 d. *REWE-Central AG*, remdamasi 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) Bendrijos prekių ženklo paraišką.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas buvo žodinis žymuo „Salvita“.
- 3 Pagal peržiūrėtą ir pataisytą 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutartį dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti prekės, kurioms buvo prašoma

įregistruoti prekių ženklą, priklauso 5, 29, 30 ir 32 klasėms. Šių prekių aprašymas yra toks:

- 5 klasė: „Gydomosios trauktinės; kūdikių maistas; kramtomoji guma (medicinos reikmėms); visi šie produktai parduodami tik maisto prekių parduotuvėse“;

- 29 klasė: „Mėsa, žuvis, paukštiena, žvėriena, moliuskai ir vėžiagyviai, taip pat ir paruošti šie maisto produktai; mėsos ekstraktai; konservuoti, džiovinti, virti ir kepti vaisiai ir daržovės; drebučiai, uogienės, kompotai; kiaušiniai, pienas ir pieno produktai; maistiniai aliejai ir riebalai; rūkyti mėsos gaminiai, mėsa, paukštiena ir žuvis, ikrai; mėsos, žuvies, paukštienos ir žvėrienos salotos, mėsos ekstraktai; daržovės ir džiovinti (paruošti) vaisiai; vaisių ir daržovių tyrės; delikatesinės daržovių arba salotų salotos; gaminiai iš bulvių, t. y. bulvių produktai, t. y. gruzdintos bulvytės, bulvių krocketai, keptos bulvės, ankstyvosios bulvės, bulvių košė, bulvių kukuliai, *riošti* (šveicariškas keptų bulvių patiekalas), bulviniai blynai, traškučiai ir lazdelės; kniedlikai (kukuliai su duona); pusgaminiai ir paruošti patiekalai, t. y. sriubos (įskaitant ir tirpias), pašildyti skirtas maistas, sausi arba ne patiekalai, paruošti šių produktų pagrindu: mėsos, žuvies, paruoštų daržovių, sūrio makaronų, ryžių; mėsos drebučiai, vaisių ir daržovių želė, marmeladai; kiaušiniai; pienas ir jo produktai, ypač geriamas pienas, rūgpienis, pasukos, jogurtas, jogurtas su vaisiais, jogurtas su šokoladu arba kakava; nealkoholiniai pieno gėrimai, kefyras, grietinė, varškė, varškės gaminiai su vaisiais ir prieskoniniais augalais, desertai iš pieno ir aromatinių medžiagų su stingdančia medžiaga želatina arba krakmolu, sviestas, kiaušės taukai, sūris ir jo gaminiai; sustingę pudingai; salotų padažai; maistiniai aliejai ir riebalai; maži sūris kepiniai, traškučiai su grūdais, sūdyti ir nesūdyti riešutai ir kiti 29 klasėje klasifikuojami užkandžiai; visi pirmiau minėti produktai, taip pat kaip dietiniai ne medicinos tikslams naudojami produktai (jei taikoma); visi pirmiau minėti produktai, taip pat (jei įmanoma) užšaldyti, konservuoti, sterilizuoti arba homogenizuoti“;

- 30 klasė: „Padažai, kompotai, padažų tirštikliai, padažų milteliai, pomidorų padažas, krienai, kapariai; kava, arbata, kakava, šokoladas, šokolado gaminiai, kakavos gėrimų milteliai, šokoladiniai gėrimai, marcipanas, nuga, gaminiai marcipano ir nugos pagrindu; pudingai ir pudingo desertai, tepami kremai, paruošti cukraus, kakavos, nugos, pieno ar riebalų pagrindu; šokoladas, taip pat įdarytas, cukrus, saldumynai, vanilinis cukrus, saldainiai, ypač karamelė, mėtiniai saldainiai, vaisiniai saldainiai, ledinukai ir kramtomoji guma ne medicinos reikmėms; ryžiai, tapijoka, kavos pakaitalai; picos; miltai; grūdinės kultūros žmonių maistui, ypač avižų dribsniai ir kitų grūdinių kultūrų dribsniai, ypač pusryčiams, taip pat mišiniai su džiovintais vaisiais (taip pat riešutais), cukrumi ir (arba) medumi; bulvių miltai, manų kruopos; miltinių maisto produktų tešlos, paruošti tešlos gaminiai bei tešlos konservai; duona, biskvitai, kepiniai ir kiti konditerijos gaminiai; saldūs ir (arba) pikantiški užkandžiai iš grūdinių kultūrų; sveiki grūdai be lukštų, ypač ryžiai, javai, avižos, miežiai, rugiai, soros, kukurūzai ir grikliai, taip pat šių produktų mišiniai ir jų gaminiai, ypač miltai, javų gemalai, kukurūzų miltai, kukurūzų kruopos, linų sėmenys, dribsniai ir dribsnių batonėliai (daugiausia grūdų dribsnių pagrindu su džiovintais vaisiais, riešutais), grūdai, spragėsiai, duona, bandelės, pyragaičiai ir konditerijos produktai; makaronai ir makaronai iš nesijotų miltų, ypač ilgi makaronai; paruošta kepimui pyragaičių tešla, aromatai, biskvitai pyragaičiams, valgomieji ledai, šaldytas kremas; medus, sirupas, cukrašvendrių sirupas, mielės, kepimo milteliai, pudingo milteliai; valgomoji druska; garstyčios; actas; prieskoniai, prieskonių mišiniai; pipirai; sūrūs kepiniai, traškučiai su grūdais, sūdyti ir nesūdyti riešutai ir kiti 30 klasėje klasifikuojami užkandžiai; visi pirmiau minėti produktai, taip pat kaip dietiniai ne medicinos tikslams naudojami produktai (jei taikoma); visi pirmiau minėti produktai, taip pat (jei įmanoma) užšaldyti ir konservuoti, sterilizuoti arba homogenizuoti“;

- 32 klasė: „Alus; mineralinis ir gazuotas vanduo, kiti gaivieji gėrimai; vaisių gėrimai ir vaisių sultys; daržovių sultys; sirupai ir kiti gėrimų gamavimo mišiniai; gėrimai šalutinių pieno perdirbimo produktų pagrindu; tirpieji milteliai gėrimams gaminti.“

4 1998 m. liepos 18 d. paraiška buvo paskelbta *Bendrijos prekių ženklų biuletenyje* Nr. 50/98.

5 1998 m. spalio 13 d. *Lidl Stiftung & Co. KG* pateikė protestą dėl prašomo įregistruoti prekių ženklo, teigdama, kad kyla galimybė suklaidinti Reglamento Nr. 40/94 8 straipsnio 1 dalies b punkto prasme. Protestas buvo grindžiamas ankstesniu, 1983 m. birželio 27 d. įregistruotu Vokietijos prekių ženklu SOLEVITA, skirtu žymėti Nicos sutarties 32 klasėje minimus produktus. Protestas pateiktas dėl įvairių 29, 30 ir 32 klasėms priklausančių produktų, kurie buvo nurodyti Bendrijos prekių ženklo paraiškoje.

6 1999 m. spalio 27 d. įstojusi į bylą šalis, vadovaudamasi Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalimi, paprašė ieškovės įrodyti, kad jos prekių ženklas buvo naudojamas.

7 2000 m. sausio 18 d. VRDT Protestų skyrius ieškovei nurodė šiuos įrodymus pateikti per du mėnesius.

8 2000 m. sausio 14 d. ieškovė pateikė:

— 2000 m. sausio 27 d. iškilmingai patvirtintą tarptautinių pirkimų direktoriaus pareiškimą apie 1993–1999 m. Vokietijos Federacinėje Respublikoje buvusią prekių ženklu SOLEVITA pažymėtų produktų apyvartą,

— prekių ženklu SOLEVITA pažymėtų produktų, kuriais buvo prekiaujama 1993–1999 m., sąrašą, kuris vadinosi „Solevita bis 10-1999“ („Solevita“ iki 1999 m. spalio mėn.) ir kuriame buvo pažymėta „Stand: 23. März 1998 – 27.01.00“ (atnaujintas 1998 m. kovo 23 d. – 27.01.00);

— įvairių SOLEVITA prekių ženklų pažymėtų vaisių sulčių pakuočių modelių kopijas be datų.

- 9 2002 m. kovo 28 d. Protestų skyrius atmetė ieškovės protestą. Grįsdamas savo sprendimą jis iš esmės nurodė, kad ieškovės pateiktų dokumentų nepakako įrodyti, jog ankstesnis nacionalinis prekių ženklas buvo realiai ir iš tikrųjų naudojamas. Protestų skyrius pabrėžė, kad pateikti pakuočių modeliai buvo be datų, kad išskilmingai patvirtintas pareiškimas turėjo tik sąlyginę įrodomąją galią, nes ją pateikė ieškovės darbuotojas, einantis vadovo pareigas, be to, šis pareiškimas tebuvo netiesioginis prekių ženklo naudojimo įrodymas. Protestų skyrius nurodė, kad ieškovė nepateikė nei sąskaitų faktūrų, nei trečiųjų asmenų paaiškinimų, kurie pagrįstų ar patvirtintų pačios ieškovės nurodytą apyvartą, todėl išanalizavus pateiktus įrodymus buvo prieita prie išvados, kad nebuvo įrodyta, jog ženklas buvo realiai ir iš tikrųjų naudotas. Be to, Protestų skyrius nurodė, kad protestą reikėjo atmesti ir dėl to, jog žymenys, dėl kurių kilo ginčas, nebuvo panašūs.
- 10 2002 m. gegužės 10 d. ieškovė pateikė apeliaciją dėl Protestų skyriaus sprendimo. Ji manė, kad prekių ženklo naudojimas šioje byloje buvo įrodytas. Ieškovė taip pat teigė, kad Protestų skyrius pažeidė jos teisę būti išklaustyta, nes ji negalėjo pateikti savo pastabų dėl įrodymų, kuriais siekta įrodyti, kad prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, įvertinimo. Protestų skyrius taip pat pažeidė dispozityvumo principą, nes į bylą įstojusi šalis neginčijo ženklo naudojimo.
- 11 2003 m. birželio 30 d. Sprendimu (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT pirmoji apeliacinė taryba atmetė apeliaciją.

- 12 Dėl prekių ženklo naudojimo įrodymo Apeliacinė taryba iš esmės nurodė, kad pareiškimas, kuris grindžiamas garbės žodžiu, yra vienašalis aktas, kurį atliko suinteresuotoji šalis arba vienas iš jos įmonės darbuotojų, ir kad jo nepakanka įrodyti objektyvius faktus, jei jis nepagrindžiamas papildomais įrodymais, pavyzdžiui, sąskaitomis, o tai šiuo atveju nebuvo padaryta. Be to, kadangi ant pakuočių modelių nebuvo nurodyta realizavimo data, Apeliacinė taryba manė, kad jie, kaip ir kiti pateikti įrodymai, negalėjo patvirtinti nurodytos apyvartos. Iš to Apeliacinė taryba padarė išvadą, kad Protestų skyrius teisingai nusprendė, jog pateiktų įrodymų nepakanka tam, kad būtų įrodytas prekių ženklo naudojimas per aktualų laikotarpį.
- 13 Dėl teisės būti išklausytam Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrojo sakinio prasme Apeliacinė taryba nurodė, kad nagrinėdama konkretų atvejį VRDT gali remtis visa jai šalies pateikta informacija ir nesuteikdama iš anksto šiai šaliai galimybės pateikti paaiškinimų, nes daroma prielaida, kad suinteresuotoji šalis jau yra susipažinusi su šia informacija. Dėl dispozityvumo principo Apeliacinė taryba manė, kad prekių ženklų naudojimo klausimams jis tėra taikomas tik tiek, kiek suteikia paraišką pateikusiam asmeniui teisę bet kuriuo metu ją atsiimti. Todėl Protestų skyrius nepažeidė Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies.

Šalių prašymai

- 14 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

15 VRDT ir į bylą įstojusi šalis Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

16 Ieškovė, grįsdama savo ieškinį, nurodo tris pagrindus. Pirmuoju pagrindu ji ginčija Apeliacinės tarybos išvadą, kad šioje byloje nebuvo įrodytas prekių ženklo naudojimas. Antruoju ir trečiuoju pagrindu ji skundžia atitinkamai teisės būti išklaustyta ir dispozityvumo principo pažeidimą.

Dėl prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymo

Šalių argumentai

17 Pirmąjį ieškovės pagrindą sudaro penki punktai.

- 18 Pirmiausia, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalimis ir daugeliu VRDT apeliacinių tarybų sprendimų, ieškovė nurodo, kad ženklų naudojimu „iš tikrųjų“ reikia laikyti tikrą ankstesnio prekių ženklo naudojimą rinkoje, jei jo tikslas buvo atkreipti potencialių klientų dėmesį į siūlomas šiuo ženklu pažymėtas prekes ir paslaugas. Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 3 dalis nereikalauja pateikti daug įrodymų, jog prekių ženklas buvo plačiai naudojamas, priešingai nei kiti šio reglamento straipsniai, pavyzdžiui, to paties reglamento 7 straipsnio 3 dalis. Pakanka įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tiesų naudojamas ir jis nebuvo naudojamas rinkoje vien „fiktyviai“.
- 19 Antra, ieškovė teigia, kad savo sprendime Apeliacinė taryba rėmėsi 2003 m. kovo 11 d. Teisingumo Teismo sprendimu *Ansul* (C-40/01, Rink. p. I-2439) ir 2003 m. kovo 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Goulbourn prieš VRDT – Redcats (Silk Cocoon)* (T-174/01, Rink. p. II-789). Ieškovės nuomone, panašu, kad Apeliacinė taryba manė, jog šiuose dvejuose sprendimuose nurodyta, kokių dokumentų pakanka prekių ženklo naudojimui iš tikrųjų įrodyti. Tačiau, pasak ieškovės, taip nėra ir šie du sprendimai neturi jokio ryšio su šios bylos objektu.
- 20 Ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalimi ir 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento, nustatančio detalias Reglamento Nr. 40/94 taikymo taisykles (OL L 303, p. 1), 22 taisyklės 2 ir 3 dalimis, ginčija Apeliacinės tarybos nuomonę, kad tam tikrų dokumentų, kurių pagal Vokietijos teisę pakaktų įtikinamai įrodyti prekių ženklo naudojimą, nepakanka įrodyti naudojimą Reglamento Nr. 40/94 prasme. Ši pastaba susijusi su tuo, kad buvo pripažinta, jog iškilmingai patvirtintas pareiškimas turi mažesnę įrodomąją galią nei paprastai turėtų pagal Vokietijos teisę.
- 21 Ketvirta, ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja 2001 m. liepos 11 d. VRDT trečiosios apeliacinės tarybos sprendimui byloje R 759/2000-3, *Grafenwälder*

prieš Grafenwalder. Šioje byloje protestą pareiškęs asmuo pateikė iškilmingai patvirtintą pareiškimą, pažymą apie aktualaus laikotarpio mėnesinę apyvartą, du jo prekių ženklų pažymėto produkto pavyzdžius ir reklaminį bukletą. Ieškovė pabrėžia, kad Apeliacinė taryba, panaikindama Protestų skyriaus sprendimą, savo sprendimo 22 punkte nurodė, jog „šioje byloje protestą pateikusios šalies pateiktų įrodymų pakanka, kad būtų įvykdytos šios sąlygos, juolab kad (Reglamento Nr. 2868/95 22) taisyklė nereikalauja pateikti visų jos tekste minimų įrodymų“. Ieškovė teigia, kad ši teisinė išvada atitinka ir 2000 m. lapkričio 8 d. Antrosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 756/1999 2, *DOCTORS prieš DOC & TORS*.

- 22 Penkta, ieškovė mano, kad byloje esantys įrodymai, vertinami kartu, nepalieka jokių abejonių, jog ankstesnis prekių ženklas per nagrinėjamą laikotarpį buvo iš tikrųjų ir plačiai naudojamas nagrinėjamos prekės žymėti Vokietijos, t. y. valstybės narės, kurioje jis yra įregistruotas, teritorijoje. Grįsdama savo išvadą ieškovė nurodo 2001 m. balandžio 6 d. VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimą byloje R 129/2000 1, *VISIO prieš VISION*. Ji daro išvadą, kad šioje byloje buvo įrodyta, jog prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalies prasme.
- 23 VRDT nurodo, kad net jei protesto procedūros metu nereikalaujama, jog protestą pateikusi šalis įrodytų, kad jos prekių ženklas po naudojimo įgijo skiriamąjį požymį, kaip tai numato Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalis, tai neatleidžia ieškovės nuo jai priklausančios įrodinėjimo pareigos.
- 24 Atvirksčiai, pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalį protestą pareiškęs asmuo turi pateikti įrodymų, kad žymuo buvo iš tikrųjų naudojamas per aktualų laikotarpį.

- 25 Žinoma, Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalis nereikalauja, kad būtų pateikti visi joje paminėti įrodymai. Tačiau protestą pateikusio asmens įrodymai turėtų sudaryti sąlygas prieiti prie aiškių išvadų apie ankstesnio prekių ženklo naudojimo vietą, laiką, apimtį bei pobūdį tos pačios taisyklės 2 dalies prasme.
- 26 Šioje byloje VRDT pripažįsta, kad byloje esantys dokumentai yra priimtini įrodymai pagal Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalį ir Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 ir 3 dalis. Pirmiausia ji nurodo, kad protestą pareiškusio asmens pateiktas „iškilmingai patvirtintas pareiškimas“ taip pat yra priimtinas įrodymas.
- 27 Tačiau VRDT mano, kad tokio pareiškimo įrodomoji galia turi būti vertinama kartu su visais kitais pateiktais įrodymais, atsižvelgiant į jų turinį ir konkrečias šios bylos aplinkybes. Po tokio įvertinimo buvo prieita prie išvados, kad šio iškilmingai patvirtinto pareiškimo, vertinamo tiek atskirai, tiek kartu su priede pateiktais produktais, nepakanka įrodyti, kad ankstesnis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas.
- 28 Šiuo požiūriu VRDT mano, kad prie iškilmingai patvirtinto pareiškimo pridėtas sąrašas tik pakartoja pareiškime nurodytus skaičius, bet jų nepagrindžia. Todėl šių dokumentų nepakanka įrodyti, kad prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudotas, nes jie nepagrindžiami, pavyzdžiui, sąskaitomis faktūromis, katalogais ar reklamos skelbimais. Dėl produktų pakuočių modelių be datų pasakytina, kad jie tiesiog leidžia daryti paprastą prielaidą, bet visai nepagrindžia kitų įrodymų ir pareiškimų.

- 29 Į bylą įstojusi šalis taip pat pripažįsta, kad iškilmingai patvirtintas pareiškimas yra priimtina įrodinėjimo priemonė, kuri aiškiai minima Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalies f punkte. Tačiau šio iškilmingai patvirtinto pareiškimo įrodomąją galią laisvai ir pagal savo supratimą turėtų vertinti VRDT, tiksliau jos apeliacinės tarybos.
- 30 Šioje byloje informacija apie parduotų vienetų skaičių ir nurodomą šių produktų pardavimo laikotarpį buvo pateikta tik pačios ieškovės tarptautinių pirkimų direktoriaus iškilmingai patvirtintame pareiškiame. Produktą taip pat pristatė pati ieškovė ir šis pristatymas nebuvo pagrįstais objektyviais įrodymais. Todėl jis nesustiprino iškilmingai patvirtinto pareiškimo įrodomosios galios. Iš tiesų tai tebuvo vienos iš šalių teiginys, neturintis jokios įrodomosios galios. Į bylą įstojusi šalis mano, kad pakuočių modeliai yra vienintelis ieškovės pateiktas objektyvus įrodymas. Tačiau ant jų nėra jokios informacijos apie naudojimo datas ar aktualų laikotarpį.
- 31 Į bylą įstojusi šalis taip pat nurodo, kad ir Vokietijos teisėje iškilmingai patvirtinto pareiškimo taip pat nepakaktų įrodyti, jog ženklas buvo realiai ir iš tikrųjų naudojamas, jei kartu su juo nebūtų pateikta kitų įrodymų. Grįsdama šį argumentą ji nuodo vieną iš VRDT pirmosios apeliacinės tarybos sprendimų, kuris buvo paminėtas ieškinyje.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 32 Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatyta, kad pareiškėjas gali pareikalauti pateikti įrodymų, jog penkerius metus iki prekių ženklo paraiškos, dėl kurios pareikštas protestas, paskelbimo ankstesnis nacionalinis prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas toje teritorijoje, kurioje jis saugomas.

- 33 Pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 2 dalį naudojimui įrodyti reikalingus informaciją bei įrodymus sudaro duomenys apie protestuojamo prekių ženklo naudojimo prekėms ir paslaugoms, kurioms žymėti jis buvo įregistruotas ir kuriomis grindžiamas protestas, vietą, laiką, apimtį bei pobūdį. Pagal tą pačią taisyklę turi būti pateikti ir šiuos duomenis „patvirtinantys dokumentai“.
- 34 Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalyje patikslinama, kad ženklo naudojimo įrodymus „paprastai“ sudaro pateikiami patvirtinantys dokumentai ir daiktai, „pavyzdžiui“, pakuotės, etiketės, kainoraščiai, katalogai, sąskaitos faktūros, fotografijos, laikraščių skelbimai ir raštiški pareiškimai, kaip nurodyta Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalies f punkte, kuriame, be kita ko, paminėti ir rašytiniai išskilmingai patvirtinti pareiškimai.
- 35 Be to, aiškinant naudojimo iš tikrųjų sąvoką, reikia atsižvelgti į tai, kad reikalavimo, jog norint protestuoti Bendrijos prekių ženklo paraišką, ankstesnis prekių ženklas turi būti iš tikrųjų naudojamas, *ratio legis* yra sumažinti ginčų tarp dviejų prekių ženklų kilimo tikimybę, kai nėra tinkamo prekių ženklo aktyvaus naudojimo rinkoje ekonominio pagrindo (19 punkte minėto sprendimo *Silk Cocoon* 38 punktas). Tačiau šia nuostata nesiekama įvertinti komercinės sėkmės arba kontroliuoti ekonominės įmonės strategijos ar juo labiau suteikti apsaugą tik didelio masto prekių ženklų naudojimui (2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimas *MFE Marienfelde prieš VRDT – Vétoquinol (HIPOVITON)*, T-334/01, Rink. p. I-2787, 32 punktas).
- 36 Iš šio sprendimo 19 punkte minėto sprendimo *Ansul* dėl 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1) 12 straipsnio 1 dalies, kurios turinys iš esmės yra toks pat kaip ir Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio, išaiškinimo

matyti, kad prekių ženklas yra naudojamas iš tikrųjų, jei jis naudojamas pagal pagrindinę paskirtį, t. y. užtikrinti prekių ir paslaugų, kurioms jis įregistruotas, kilmės tapatybę, kad šioms prekėms ir paslaugoms būtų sukurta ar išsaugota rinka, išskyrus simbolinį naudojimą, kurio vienintelis tikslas yra išsaugoti ženklo suteikiamas teises (43 punktas). Šiuo požiūriu naudojimo iš tikrųjų sąlyga reikalauja, kad prekių ženklas būtų naudojamas viešai ir skirtas išorei toks, koks jis yra saugomas atitinkamoje teritorijoje (19 punkte minėto sprendimo *Silk Cocoon* 39 punktas; ta pačia prasme pagal analogiją žr. 19 punkte minėto sprendimo *Ansul* 37 punktą).

37 Nustatant, ar prekių ženklas yra naudojamas iš tikrųjų, reikia atsižvelgti į susijusių faktų ir aplinkybių visumą, tinkamą nustatyti jo komercinio naudojimo realumą, ypač naudojimo tam tikrame ekonomikos sektoriuje, siekiant išlaikyti ar įgyti prekių ženklų saugomų prekių ar paslaugų rinkos dalį, pagrįstumą, prekių ar paslaugų pobūdį, rinkos ypatybes, prekių ženklo naudojimo apimtį ir dažnumą (35 punkte minėto sprendimo *HIPOVITON* 34 punktas; ta pačia prasme pagal analogiją žr. 19 punkte minėto sprendimo *Ansul* 43 punktą).

38 Siekiant nustatyti, ar ankstesnis prekių ženklas buvo naudojamas iš tikrųjų, reikia atlikti visapusišką vertinimą, atsižvelgiant į visus su nagrinėjamu atveju susijusius veiksnius (35 punkte minėto sprendimo *HIPOVITON* 36 punktas). Be to, prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų negalima įrodyti tikimybėmis ar prielaidomis, tačiau reikia konkrečių ir objektyvių įrodymų, kad prekių ženklas buvo realiai ir pakankamai naudojamas atitinkamoje rinkoje (2002 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Kabushiki Kaisha Fernandes prieš VRDT – Harrison (HIWATT)*, T-39/01, Rink. p. II-5233, 47 punktas).

39 Nagrinėjamoje byloje rašytiniame ieškovės tarptautinių pirkimų direktoriaus pareiškime ir prie jo pridėtame lentelės formos parduodamų produktų sąrašė buvo pateikta informacija apie prekių ženklo naudojimo teritoriją (Vokietija), laikotarpį (1993–1999 m.), apimtį (kiekvieno produkto ir bendra metinė apyvarta) ir juo žymimų produktų pobūdį (pirmiausia vaisių sultys).

- 40 Kalbant apie ieškovės tarptautinių pirkimų direktoriaus rašytinį pareiškimą, reikėtų priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalies f punkte pagal šį straipsnį nurodančią Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklę prekių ženklo naudojimo įrodymai gali būti „pareiškimai, padaryti raštu prisiekus ar iškilmingai patvirtinus, arba turintys panašią galią pagal tos valstybės, kurioje pareiškimas padaromas, įstatymus“. Iš to reikia daryti išvadą, kad rašytinio pareiškimo reikšmę valstybės narės teisėje reikia nustatyti tik tuomet, kai jis nėra padarytas prisiekus ar iškilmingai patvirtinus. Šioje byloje neginčijama, kad rašytinis ieškovės tarptautinių pirkimų direktoriaus pareiškimas buvo iškilmingai patvirtintas ir Apeliacinė taryba jį priėmė. Todėl, neanalizuojant jo teisinės galios pagal Vokietijos teisę, jis yra viena iš Reglamento Nr. 40/94 76 straipsnio 1 dalies f punkte numatytų įrodinėjimo priemonių, į kurią daroma nuoroda Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklėje.
- 41 Tačiau, nors iškilmingai patvirtintas pareiškimas ir lentelės formos ieškovės parduodamų produktų sąrašas gali būti laikomi priimtinais įrodymais, siekiant nustatyti, ar buvo įrodytas prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų, reikia visapusiškai įvertinti visus byloje pateiktus įrodymus, atsižvelgiant į visus susijusius veiksnius. Reikia pabrėžti, kad pagal Reglamento Nr. 2868/95 22 taisyklės 3 dalį šalys gali naudoti įvairias įrodinėjimo priemones. Tačiau nei Reglamente Nr. 40/94, nei Reglamente Nr. 2868/95, nėra nuostatų, kuri leistų teigti, kad kiekviena atskira įrodinėjimo priemonė ar jų visuma turi priversti VRDT pripažinti, jog prekių ženklo naudojimas iš tikrųjų buvo įrodytas.
- 42 Nagrinėjamoje byloje pirmiausia reikėtų nurodyti, kad iškilmingai patvirtintą pareiškimą ir lentelės formos ieškovės parduodamų produktų sąrašą parengė pati ieškovė. Dėl šio fakto reikia priminti, kad vertinant dokumento įrodomąją galią pirmiausia reikia patikrinti jame nurodytos informacijos patikimumą. Todėl visų pirma reikia atsižvelgti į dokumento kilmę, jo parengimo aplinkybes, jo adresatą ir atsakyti į klausimą, ar jo turinys atrodo protingas ir patikimas (šia prasme pagal analogiją žr. 2000 m. kovo 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Cimenteries CBR ir kt. prieš Komisiją*, T-25/95, T-26/95, T-30/95–T-32/95, T-34/95–T-39/95,

T-42/95–T-46/95, T-48/95, T-50/95–T-65/95, T-68/95–T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 ir T-104/95, Rink. p. II-491, 1838 punktą; taip pat žr. generalinio advokato P. Léger išvados byloje *Acerinox prieš Komisiją*, C-57/02 P, Rink. p. I-6689, 202 punktą). Nei Reglamente Nr. 40/94, nei Reglamente Nr. 2868/95 nėra nuostatos, leidžiančios teigti, kad prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų, įskaitant iškilmingai patvirtintus pareiškimus, įrodomoji galia turi būti vertinama atsižvelgiant į valstybės narės nacionalinę teisę.

43 Antra, per VRDT vykusią procedūrą ieškovė nepateikė jokių kitų įrodymų, kurie būtų patvirtinę iškilmingai patvirtintame pareiškime ir parduodamų produktų sąrašę nurodytus skaičius.

44 Papildomai buvo pateiktos tik aptariamų produktų pakuočių modelių kopijos be jokių datų. Net jei šios kopijos ir galėtų patvirtinti produkto pobūdį (vaisių sultys) ir galbūt vietą (pakuočių modeliai buvo parengti vokiškai), jos negalėjo suteikti jokios informacijos apie naudojimo trukmę ir mastą.

45 Galiausiai reikia pastebėti, kad papildomi įrodymai, kurie būtų galėję patvirtinti iškilmingai patvirtintame pareiškime išdėstytą informaciją, pavyzdžiui, sąskaitos faktūros, katalogai ar reklama laikraščiuose, dėl savo pobūdžio nėra ieškovei sunkiai prieinami. Šie įrodymai galėjo būti pateikti Apeliacinei tarybai, juolab kad Protestų skyriaus sprendime buvo konstatuotas prekių ženklo naudojimo įrodymų trūkumas.

- 46 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, ir į visus svarbius veiksnius, reikia daryti išvadą, kad Apeliacinė taryba, padariusi išvadą, jog šioje byloje nacionalinio prekių ženklų naudojimas nebuvo įrodytas, nepadarė klaidos.
- 47 Kiti ieškovės pateikti argumentai nėra pakankamai svarūs, kad pakeistų šią išvadą.
- 48 Dėl fakto, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime vadovavosi anksčiau šio sprendimo 19 punkte minėtais sprendimais *Ansul* ir *Silk Cocoon*, kurie nebuvo susiję su šia byla, pakanka pažymėti, kad, priešingai nei teigia ieškovė, Apeliacinė taryba nenurodė, jog šiuose sprendimuose nagrinėjama, kokių dokumentų pakanka prekių ženklų naudojimui iš tikrųjų įrodyti. Apeliacinė taryba šiais sprendimais rėmėsi tiek, ir tai aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo 15 punkto, kiek jose nurodoma sąvokos „iš tikrųjų naudoti“ reikšmė Bendrijos teisėje. Taigi šis argumentas neatitinka faktinių aplinkybių.
- 49 Dėl tos aplinkybės, kad ginčijamas sprendimas prieštarauja ankstesniems VRDT apeliacinių tarybų sprendimams, pakanka priminti, kad apeliacinių tarybų sprendimų teisėtumas turi būti vertinamas remiantis tik Reglamentu Nr. 40/94, aiškinamu Bendrijos teismų, o ne apeliacinių tarybų ankstesniais sprendimais (2002 m. spalio 9 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Glaverbel prieš VRDT* (Stiklo plokštės paviršius), T-36/01, Rink. p. II-3887, 35 punktas ir 2002 m. lapkričio 20 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Bosch prieš VRDT (Kit pro ir Kit Super Pro)*, T-79/01 ir T-86/01, Rink. p. II-4881, 32 punktas). Todėl šis argumentas nėra pagrįstas.
- 50 Dėl šių priežasčių pirmasis ieškinio pagrindas turi būti atmestas.

Dėl teisės būti išklausytam pažeidimo

Šalių argumentai

- 51 Ieškovė teigia: kadangi Apeliacinė taryba neleido suprasti, jog abejojo iškilmingai patvirtinto pareiškimo patikimumu ir manė, kad jis turi tik ribotą įrodomąją galią, pagal Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antrą sakinį ji turėjo suteikti ieškovei galimybę pateikti savo atsiliepimus. Ieškovė nurodo, kad atsižvelgdama į kitos Apeliacinės tarybos sprendimą kitoje byloje (šio sprendimo 21 punkte minėta byla *Grafenwälder prieš Grafenwalder*), ji galėjo manyti, jog VRDT pateiktuose dokumentuose pakanka informacijos apie ženklo naudojimo vietą, trukmę, mastą ir pobūdį. Ieškovė pabrėžia, kad ji neturėjo priežasčių manyti, jog Apeliacinė taryba iškilmingai patvirtintam pareiškimui pripažins tik ribotą įrodomąją galią. Todėl ieškovė mano, kad byla nagrinėjanti institucija turėjo ją informuoti apie teisinę išvadą, kurios ieškovė pati nežinojo ir kuria ši institucija rėmėsi priimdama savo sprendimą. Dėl šių aplinkybių ši byla skiriasi nuo ginčijamame sprendime minimos bylos, pasibaigusios 2002 m. birželio 5 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu *Hershey Foods prieš VRDT (Kiss Device with plume)* (T-198/00, Rink. p. II-2567).
- 52 VRDT mano, kad teisė būti išklausytam yra taikoma dėl visų faktinių ar teisinių aplinkybių, kuriomis remiantis priimamas sprendimas, tačiau ne galutiniam sprendimui, kurį priima administracinė institucija. Esant šioms aplinkybėms, VRDT mano, kad Apeliacinė taryba nepažeidė teisės būti išklausytam ir kad bet kuriuo atveju jos sprendimas negali būti ginčijamas Pirmosios instancijos teisme.
- 53 Jeigu vis dėlto Apeliacinės tarybos sprendimas galėtų būti ginčijamas remiantis ieškovės pateikiamu pagrindu, VRDT teigia, kad priekaištas, grindžiamas teisės būti

išklausytam pažeidimu, yra nesuprantamas, nes Apeliacinė taryba protestą atmetė dėl tos pačios priežasties kaip ir Protestų skyrius.

54 Į bylą įstojusi šalis mano, kad VRDT savo sprendimą gali grįsti tik faktais, kuriuos žinojo abi šalys ir dėl kurių jos turėjo galimybę pareikšti savo poziciją. Vertinimas, kiek pateiktų konkrečių faktų pakanka prekių ženklo naudojimui realiai ir iš tikrųjų įrodyti, yra teisės klausimas. Taigi kalbama ne apie faktų konstatavimą, o apie pateiktų dokumentų teisinį vertinimą, kurio rezultatų VRDT nėra įpareigota iš anksto pranešti šalims. Į bylą įstojusi šalis nurodo, kad būtų pažeistas VRDT nešališkumo principas, jei ji ragintų vieną iš šalių pateikti kuo daugiau prekių ženklo naudojimo įrodymų.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

55 Preliminariai reikia pastebėti, kad šiuo pagrindu dėl teisės būti išklausytam pažeidimo ieškovė iš tiesų nurodo Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antro sakinio, kuriame numatyta, kad VRDT sprendimai grindžiami tiktais tokiais motyvais ar įrodymais, apie kuriuos šalys galėjo pateikti savo atsiliepimus, pažeidimą.

56 Taip pat reikia paminėti, kad ieškovė per posėdį nurodė, jog šis pagrindas taikytinas tiek Protestų skyriaus sprendimo priėmimo procedūrai, tiek ginčijamo sprendimo priėmimo procedūrai.

57 Protestų skyriaus sprendimo priėmimo procedūros atžvilgiu šis pagrindas pirmą kartą buvo paminėtas žodinės proceso dalies metu.

- 58 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies pirmąją pastraipą proceso metu negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui.
- 59 Visais atvejais pagal Reglamento Nr. 40/94 63 straipsnio 1 dalį Bendrijosa teismui galima skųsti tik apeliacinių tarybų sprendimus. Todėl reikia daryti išvadą, kad priimtini tik tie tokio skundo pagrindai, kuriais ginčijamas pats Apeliacinės tarybos sprendimas.
- 60 Todėl pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antro sakinio pažeidimo tiek, kiek jis susijęs su Protestų skyriaus sprendimu, turi būti atmestas kaip nepriimtinas.
- 61 Dėl ginčijamo sprendimo, net manant, kad ieškovė iš tiesų kaltina Apeliacinę tarybą nepanaikinus Protestų skyriaus sprendimo, nepaisant jį priimant padaryto procedūros pažeidimo, reikia pripažinti, kad ginčijamo sprendimo 26 punkte buvo teisingai nurodyta, jog tirdama bylą VRDT gali naudotis visa vienos iš šalių pateikta informacija, prieš tai jai nesuteikdama galimybės pateikti savo paaiškinimus. Visais atvejais Apeliacinė taryba neprivalėjo panaikinti Protestų skyriaus sprendimo vien dėl šios priežasties, nes jis nebuvo iš esmės neteisėtas. Be to, reikia pažymėti, kad ieškovė skundą Apeliacinei tarybai pateikė būtent siekdama įrodyti, kad jos pozicija dėl pateiktų prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymų yra teisinga, todėl šiuo klausimu ji buvo išklaudyta.

- 62 Dėl teisės būti išklausytam pačioje Apeliacinėje taryboje reikia priminti, kad faktų vertinimas atliekamas priimant sprendimą. Teisė būti išklausytam taikoma visoms akto priėmimo pagrindą sudarančioms teisinėms ir faktinėms aplinkybėms, tačiau ne galutiniam administracinės institucijos priimamam sprendimui (žr. pagal analogiją 1999 m. sausio 21 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Neue Maxhütte Stahlwerke ir Lech-Stahlwerke prieš Komisiją*, T-129/95, T-2/96 ir T-97/96, Rink. p. II-17, 231 punktą). Dar daugiau, kaip jau buvo minėta, ieškovė pati pateikė VRDT dokumentus, tad ji, žinoma, galėjo pareikšti savo poziciją dėl jų turinio ir reikšmės. Esant šioms aplinkybėms, Apeliacinė taryba neprivalėjo išklausti ieškovės dėl faktų, kuriais ji grindė savo sprendimą, vertinimo.
- 63 Dėl šių priežasčių pagrindas, grindžiamas Reglamento Nr. 40/94 73 straipsnio antro sakinio pažeidimu, turi būti atmestas.

Dėl dispozityvumo principo pažeidimo

Šalių argumentai

- 64 Ieškovė teigia, kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas dispozityvumo principas reiškia, jog Apeliacinė taryba tol, kol ji dėl į bylą įstojusios šalies paaiškinimų ar prieštaravimų pateiktuose dokumentuose neturėjo pagrindo abejoti iškilmingai patvirtintame pareiškime pateiktais duomenimis, neturėjo teisės jų ginčyti *ex officio* ir daryti išvadą, kad šis pareiškimas turi mažesnę įrodomąją galią.

- 65 Šioje byloje Apeliacinė taryba klaidingai nusprendė, kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalis nebuvo pažeista. Apeliacinė taryba nepadarė jokių išvadų iš fakto, kad į bylą įstojusi šalis neginčijo prekių ženklų naudojimo įrodymų. Be to, Apeliacinė taryba neatsižvelgė į tą faktą, kad į bylą įstojusi šalis netiesiogiai pripažino šių įrodymų pobūdį ir turinį, kai sutrumpino savo produktų sąrašą, o vėliau, taip pat ir per apeliacinį procesą ji kėlė tik klausimą dėl galimybės suklaidinti. Esant šioms aplinkybėms, nėra jokio pagrindo abejoti pateiktų įrodymų tikslumu ir tikrumu. Ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba neturėjo jokio teisinio pagrindo, pirma, savo iniciatyva laikyti, kad šie įrodymai buvo užginčyti, antra, abejoti iškilmingai patvirtintame pareiškime išdėstytų duomenų patikimumu ir, trečia, pripažinti jiems mažesnę įrodomąją galią. Vien to pakanka pripažinti, kad priimant ginčijamą sprendimą buvo pažeistas esminis procedūros reikalavimas.
- 66 Dėl klausimo, ar naudojimo faktas laikytinas įrodytu, jei į bylą įstojusi šalis nebeginčijo jo po to, kai ieškovė pateikė jį pagrindžiančių įrodymų, VRDT nurodo, kad Pirmosios instancijos teismas dėl šio argumento jau yra pareiškęs savo nuomonę 2002 m. birželio 13 d. Sprendime *Chef Revival USA prieš VRDT – Massagué Marín (Chef)* (T-232/00, Rink. p. II-2749). Šiame sprendime sakoma, kad iš Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies matyti, kad pačios šalys turi pateikti jų reikalavimus pagrindžiančių įrodymų. Šiame sprendime nekalbama apie šio principo išimtis, jei viena šalis neprieštarauja kitos argumentams.
- 67 Dėl klausimo, ar nereagavimas gali būti aiškinamas kaip sutikimas su faktais, VRDT pabrėžia, kad nei Reglamente Nr. 40/94, nei Reglamente Nr. 2868/95 toks principas nėra aiškiai paminėtas. Jei pareiškėjas nepateikia savo pastabų, VRDT sprendimą dėl protesto priima vadovaudamasi savo turimais įrodymais. VRDT dar nurodo, kad net jei pareiškėjas nereaguoja į protestą, turėdama jo paraišką ir protestą, ji turi pakankamą pagrindą priimti sprendimą.

- 68 VRDT taip pat nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalį, kai pareiškėjas paprašo protestą padavusio asmens pateikti jo prekių ženklą naudojimo įrodymų, o šis jų nepateikia, protestas yra atmetamas.
- 69 Galiausiai, atsižvelgdama į šias aplinkybes, VRDT nurodo, kad ieškovės argumentas, jog paraiškos masto sumažinimas yra numanomas pripažinimas, yra nepriimtinas. VRDT nuomone, paraiškos mastą galima sumažinti visada ir tai nėra susiję su protesto procedūra. Ieškovės šiuo klausimu siūloma išvada nėra įtikinama.
- 70 Į bylą įstojusi šalis nurodo, kad, jos nuomone, pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnį VRDT atliekamas faktų tyrimas apsiriboja šalių nurodytais pagrindais ir prašymais. Todėl protestas negalėtų būti atmetas vien tik dėl tos priežasties, jog protestą pareiškęs asmuo neįrodo, kad jo prekių ženklas buvo realiai ir iš tikrųjų naudojamas, jei pareiškėjas neginčija prekių ženklą, kuriuo grindžiamas protestas, naudojimo. Į bylą įstojusi šalis mano, kad visuomet, kai kuriuo nors procedūros etapu ginčijamas prekių ženklą, kuriuo grindžiamas protestas, naudojimas, šis ginčijimas galioja visai procedūrai, įskaitant ir galimą apeliaciją. Todėl nereikia iš naujo patvirtinti savo prieštaravimo, nes jis tebelieka galioti, jei pareiškėjas jo aiškiai neatsiima arba aiškiai nepripažįsta, kad ankstesnis prekių ženklas buvo realiai ir iš tikrųjų naudojamas, o šiuo atveju tai nebuvo padaryta.
- 71 Į bylą įstojusi šalis taip pat nurodo, kad per procedūrą Apeliacinėje taryboje ji savo pastabose nurodė, jog šis ženklas nebuvo naudojamas. Tai, kad protesto procedūros metu ji nagrinėjo tik prekių ženklą galimybę suklaidinti, nereiškia, kad ji atsiėmė savo prieštaravimą dėl realaus ir tikro naudojimo. Savo argumentą ji būtų galėjusi atsiimti tik aiškiai apie tai pareikšdama, o tai šiuo atveju nebuvo padaryta.

- 72 Dėl paraiškoje įregistruoti prekių ženklą nurodytų produktų sąrašo sutrumpinimo į bylą įstojusi šalis nurodo, kad tai nereiškia, jog ji numanomai atsisakė ginčyti prekių ženklo naudojimo faktą. Toks prieštaravimas galėjo būti atsiimtas tik aiškiai apie tai pranešus VRDT. Į bylą įstojusi šalis taip pat nurodo, kad prekių ir paslaugų sąrašo sutrumpinimas buvo susijęs su kitomis aplinkybėmis ir dėl to buvo pradėtos kitos protesto procedūros.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

- 73 Pirmiausia reikia pastebėti, kad šiuo pagrindu dėl dispozityvumo principo pažeidimo ieškovė iš tiesų skundžia Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimą.
- 74 Šios nuostatos tekste nurodoma: „procedūros dėl atsisakymo registruoti paraiškas santykinų pagrindų atveju Tarnyba nagrinėja tiksliai šalių nurodytus faktus, įrodymus bei argumentus bei siekiamą reikalavimų patenkinimo būdą“. Šiuo atveju sąvoka „reikalavimų patenkinimo būdas“ apima ir prašymą įregistruoti Bendrijos prekių ženklą, ir dėl to paduotą protestą. Sąvoka „faktai, įrodymai bei argumentai“ reiškia faktines ir teisines aplinkybes, kurias pateikia šalys, grįsdamos savo prašymus.
- 75 Šioje byloje VRDT buvo pateikti du prašymai Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies prasme. Pirmąjį pateikė į bylą įstojusi šalis ir juo buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą „Salvita“. Antruoju prašymu ieškovė protestavo prieš šio ženklo įregistravimą nurodydama, kad egzistuoja ankstesnis prekių ženklas SOLEVITA. Šie du prašymai buvo grindžiami šalių nurodytais faktais, įrodymais bei argumentais.

- 76 Reikėtų priminti, kad Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies prancūziškoje versijoje aiškiai nekalbama apie tai, kad šalys turi pateikti įrodymų, tačiau iš jos išplaukia, kad būtent šalims tenka jų prašymus pagrindžiančių įrodymų pateikimo pareiga. Šį aiškinimą patvirtina šios nuostatos tekstas kitomis kalbomis, visų pirma, anglų – „the facts, evidence and arguments provided by the parties“, vokiečių – „das Vorbringen <...> der Beteiligten“ ir italų – „(ai) fatti, prove ed argomenti addotti <...> dalle parti“ (šio sprendimo 66 punkte minėto sprendimo *Chef* 45 punktas).
- 77 Be to, pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 ir 3 dalis pareiškėjo prašymu padavęs protestą ankstesnio prekių ženklo savininkas turi pateikti įrodymų, kad jis iš tikrųjų buvo naudojamas arba kad buvo rimtų priežasčių ženklą nenaudoti. Todėl pateikdamas šį prašymą pareiškėjas protestą pareiškusiam asmeniui perkelia pareigą įrodyti, kad ženklas buvo naudotas iš tikrųjų (arba buvo priežasčių jo nenaudoti), o šių aplinkybių neįrodžius ieškinys atmetamas. Siekiant, kad kiltų tokios šio prašymo pasekmės, VRDT jį reikia pateikti aiškiai ir laiku. Iš to reikia daryti išvadą, kad neįrodžius, jog ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas, šiuo pagrindu protestą galima atmesti tik tuomet, kai tokio įrodymo prašė pareiškėjas ir apie tai aiškiai ir laiku pranešė VRDT (2004 m. kovo 17 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *El Corte Inglés prieš VRDT – González Cabello ir Iberia Líneas Aéreas de España (MUNDICOR)*, T-183/02 ir T-184/02, Rink. p. II-965, 38 ir 39 punktai).
- 78 Šioje byloje į bylą įstojusi šalis 1999 m. spalio 27 d. pagal Reglamento Nr. 40/94 43 straipsnio 2 dalį ieškovės paprašė pateikti įrodymų, kad ji iš tikrųjų naudojo šį prekių ženklą. Nustatyta, kad šis prašymas buvo pateiktas aiškiai ir laiku. Todėl dėl jo ieškovei atsirado pareiga įrodyti, kad jos prekių ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas.
- 79 Šiomis aplinkybėmis, atsižvelgiant į tai, kad į bylą įstojusi šalis neatsiėmė savo paraiškos įregistruoti prekių ženklą „Salvita“, kad ieškovė privalėjo įrodyti savo prekių ženklo naudojimą iš tikrųjų ir kad ji to neįrodė, reikia daryti išvadą, jog VRDT

pagrįstai atmetė protestą, net jei ir į bylą įstojusi šalis negincijo ieškovės pateiktą jos pareikštą protestą grindžiančių įrodymų.

80 Dėl ieškovės argumento, kad į bylą įstojusi šalis, sutrumpindama Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytą produktų, kuriems buvo prašoma įregistruoti šį ženklą, sąrašą, netiesiogiai pripažino ankstesnio prekių ženklo naudojimo iš tikrųjų įrodymą, reikia pastebėti, kad į bylą įstojusi šalis prašė sutrumpinti tik jos Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų 5 klasėje klasifikuojamų produktų sąrašą. Be to, aišku, kad ieškovės protestas buvo pateiktas tik dėl Bendrijos prekių ženklo paraiškoje nurodytų 29, 30 ir 32 klasių produktų. Todėl produktų, kuriems buvo prašoma įregistruoti prekių ženklą, sąrašo sutrumpinimas neturi reikšmės ieškovės pareikštam protestui. Reikia priminti, jog visais atvejais ieškovė privalėjo įrodyti, kad jos ženklas buvo iš tikrųjų naudojamas. Jai to neįrodžius ir į bylą įstojusiai šaliai neatsiėmus pateiktos Bendrijos prekių ženklo paraiškos, VRDT pagrįstai atmetė ieškovės pareikštą protestą.

81 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindas dėl Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 1 dalies pažeidimo ir todėl visas ieškinys turi būti atmesti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

82 Pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė pralaimėjo bylą, ji turi padengti bylinėjimosi išlaidas pagal VRDT ir įstojusios į bylą šalies pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (penktoji kolegija)

nusprendžia:

- 1. Atmesti ieškinį.**
- 2. Priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.**

Vilaras

Dehousse

Švábý

Paskelbta 2005 m. liepos 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Kancleris

Pirmininkas

H. Jung

M. Vilaras